

Εντεταλμένος, ως ιεροκήρυκας της Ιεράς Μητροπόλεως Ιλίου, Αχαρνών και Πετρούπολεως, να υπηρετώ την Πνευματική Διακονία στην Μητρόπολή μας με την ευλογία, διδασχία και καθοδήγηση του Σεβασμιωτάτου Ποιμενάρχου ημών κ. κ. Αθηναγόρου, έχω στην άμεση ευθύνη μου και την επιμέλεια της δράσης των ενοριακών κύκλων συµµελέτης της Αγίας Γραφής.

Είναι δώρο Θεού η οργανωθείσα αυτή σηµερινή συνάντηση µεταξύ υµών των ευγενών και ευσεβών τέκνων της Ιεράς Μητροπόλεως µας, των ορισθέντων ως υπευθύνων για την ανάπτυξη της διδασκτικής πράξης της συµµελέτης της Αγίας Γραφής, και εµού του ελαχίστου προς τον οποίο έχει ανατεθεί η πνευµατική στήριξη της ευλογηµένης δράσης σας.

Ουσιαστικά είναι µία ακόµη ευκαιρία προσευχής, διότι η ίδια η γνωριµία µας, η σύζευξη των αναζητήσεών µας, και η προβολή της προβληµατικής του καθενός µας επί της ποιµαντικής διακονίας και χριστιανικής αγωγής, όλα αυτά δηλαδή που θα συντελεστούν και θα αναδειχθούν κατά την συνάντησή µας, ορίζουν αφ' ενός µία ειδική και σπουδαία εξοµολογητική πράξη, και αφ' ετέρου συγκροτούν µια ευγενή προσπάθεια στην υπηρεσία του αδελφού µας. Και στην µεν ωραία αυτή εξοµολόγηση, µέσω της πνευµατικής και νοητικής ανάτασης που προσφέρουν οι σκέψεις των αδελφών, γευόµεθα εμπλουτισµό της ψυχής µας, στα πλαίσια δε του προβληµατισµού για να υπηρετηθεί ο αδελφός, εµβαθύνουµε στις διαδικασίες εκείνες που υπηρετούν αληθώς τον άνθρωπο, αφού αναζητούµε διαδικασίες συµβατές µε την ευλογηµένη ανθρώπινη φύση και τις ανάγκες της. Συνεπώς είναι µια ευκαιρία προσευχής, διότι είναι µία προσπάθεια κατά την οποία απελευθερώνονται σκέψεις αφιερωµένες στην επαφή µας µε τον Άγιο Θεό.

Συµπροσευχόµενος λοιπόν µε όλους υµάς, έχω καθήκον να καταθέσω στο κοινό ταµείο της αγάπης που µας συνδέει, την αγωνιστική µου εν Χριστώ εµπειρία, το προσωπικό µου δηλαδή αγωνιστικό βίωµα, όπως αυτό διαµορφώνεται από την ευεργεσία της Αγίας Εκκλησίας να µας επιτρέπει να ζούµε στην αγκάλη της.

Ο προφανής βέβαια και µοναδικός, αλλά και δύσκολα κατακτώµενος, στόχος, εκ της εφαρµογής του καθήκοντός µου, είναι να αξιοποιήσω αποτελεσµατικά τον ανθρώπινο λόγο, επικαλούµενος την θεία στήριξη, ώστε να υπηρετήσω θετικά τις αναζητήσεις όλων µας, την κατάκτηση της εν Κυρίω χαράς που ακολουθεί κάθε γνησίως αφιερωµένη στον αδελφό µας σκέψη και δράση, και ακόµη να υπηρετήσω την έµπνευση που καθοδηγεί την προσευχή των εν Χριστώ αδελφών µου.

Το Θείον παιδαγωγικό προς τον άνθρωπο έργο, ενεργείται, φέρεται, και ασκείται από τον Θεόν Λόγο εξ αρχής του παντός κόσµου, και αποτελεί την έκφραση της Θείας του Τριαδικού Θεού Χάριτος και Προνοίας.

Μέγιστη δε έκφραση του Θείου παιδαγωγικού έργου είναι η ίδια η ενανθρώπιση του Θεού Λόγου.

Η Αγία Εκκλησία µας, η των Ορθοδόξων µητέρα, είναι ευλογηµένη και καθαγιασµένη να αποτελεί, ως εντολοδόχος φορέας της Σωτηρίας, την ζώσα έκφραση και συνέχεια του, εκ της ενανθρωπήσεως του Θεού Λόγου και Ιδρυτού Της, Θείου παιδαγωγικού έργου.

Αγαθόν αποτέλεσµα, εκ της ασκήσεως του Θείου παιδαγωγικού έργου, είναι να χαίρεται ο άνθρωπος την µετοχή του στην αγωνιστική πορεία και δράση, που στο πέρας αυτής το Θεϊόν έλεος δωρεοδοτεί τον αγωνιστή µε την Αγιότητα και την πραγµάτωση του «καθ' Οµοίωσιν».

Συνεπώς, με στόχο την πραγμάτωση της προς τον Άγιο Θεό ομοίωσης, ο άνθρωπος, μέσω του Θείου παιδαγωγικού έργου, ευλογείται να κατακτά εν τη προόδω του πνευματικού του αγώνα ολονέν υψηλότερες βαθμίδες στις ιδιότητες και ποιότητες του πρόσωπου, υπό την υπέροχη εκείνη έννοια του προσώπου που έχει σοφά νοηματοδοτηθεί από την Ορθοδοξία μας.

Κατανοούμε δηλαδή ότι ο χαρακτηρισμός του ανθρώπου ως ελευθέρου ανθρώπου, δεν είναι εφεύρημα φιλοσοφικό της διανόησης, αλλά είναι η ίδια η ουσία της ύπαρξης, αφού ο άνθρωπος πλάστηκε από τον Πανάγαθο Πατέρα να κατέχει την δυνατότητα της προσέγγισης υψηλόβαθμων κατακτήσεων, στις ιδιότητες και ποιότητες που συγκροτούν το πρόσωπο. Το πρόσωπο, δηλαδή ο άνθρωπος, έχει, ως ψυχή ζώσα, την ευλογία – δώρο του Θεού να μπορεί

- α) να είναι ο ίδιος δημιουργός της δικής του ιδιαιτερότητας, της δικής του ξεχωριστής προσωπικότητας, αξιοποιώντας το περιβάλλον του, τις δυνατότητές του, και τις δυνάμεις υπέρβασης και προσευχής τις οποίες κατά Θεϊαν Χάριν διαθέτει.
- β) να κατακτά, εκζητώντας την άνωθεν ενίσχυση, την μη πτώση της ιδιαιτερότητάς του σε τυπική ατομικότητα, αλλά την αναγωγή της προσωπικότητάς του σε φορέα σχέσης με την όλη Δημιουργία του Θεού, και μάλιστα σε φορέα σχέσης στην αγαπητική διάσταση.
- γ) να ενεργεί παιδαγωγικά προς τον συνάνθρωπό του, κατά το πρότυπο του ενανθρωπήσαντος Ιησού
- δ) να φέρεται χαρούμενος προς την αγωνιστική εκείνη πορεία και δράση, που στο πέρας αυτής το Θεϊόν έλεος δωρεοδοτεί τον αγωνιστή αυτόν με την Αγιότητα και την πραγμάτωση του «καθ'Ομοίωσιν», και ακόμη
- ε) να επικοινωνεί με τον Θεό, αφού όλα τα προηγούμενα μόνο μέσω της προσευχής αποκτούν υπόσταση.

Για όλα αυτά ο καθένας μας, ως πρόσωπο, μέσα στους κόλπους της Μητέρας Εκκλησίας, από την γέννησή του κιόλας είναι σεβαστός και πολύτιμος.

Και το Θεϊόν Καθίδρυμα, η Μητέρα Εκκλησία, το των Ορθοδόξων πλήρωμα, ανακλώντας την Θεϊαν Χάρη, ασκεί προς τα άγια πρόσωπα που Την συναποτελούν το παιδαγωγικό έργο της σωτηρίας, κεχαριτωμένη με μία μέγιστη δωρεά.

Η μέγιστη αυτή δωρεά είναι ότι το κάθε μέλος Της, ως σεβαστό και πολύτιμο πρόσωπο, προς το οποίον αποτείνεται το σωτηριολογικό παιδαγωγικό Της έργο, συμμετέχει και εμπλουτίζει, με την κατάθεση τής αγάπης του και της εν Χριστώ δράσης του, την σύνθεση αυτού του σωτηριολογικού παιδαγωγικού έργου της Εκκλησίας.

Οι Άγιοι της Εκκλησίας μας είναι τα ευλογημένα τέκνα της Εκκλησίας που χαριτώθηκαν, μέσω της προσευχής και των εξ αυτής απορρεουσών υπερβάσεων εκ του χοϊκού, αλλά και μέσω της αποκαλύψεως με την οποία ευλογεί, ως απόδοση αμοιβής, η Θεία Χάρη, να κατακτήσουν υψηλότερες βαθμίδες βιωματικής προσέγγισης της μοναδικής Αλήθειας και να οδηγηθούν προς την πραγμάτωση του «καθ'Ομοίωσιν».

Συνεπώς η όλη εν Χριστώ δράση των Αγίων, αυτή που τους οδήγησε σε εμπειρία Θεϊού Φωτός, αναδεικνύει τις ιδιότητες του Προσώπου σε τέτοιο υψηλό βαθμό και ποιότητα, ώστε έχουν την ευλογία να μας αφήνουν ως παρακαταθήκη υψηλές αλήθειες, και η αγία ζωή τους να χαράζει πολύτιμους, για όλους μας, δρόμους παιδαγωγίας με σπάνια πνευματική ομορφιά και αξία αγωγής.

Οι παιδαγωγικοί δρόμοι των Αγίων είναι τα ευλογημένα ίχνη που ανεξίτηλα χάραξαν και χαράζουν στην Εκκλησία του Χριστού, με την αγία δράση τους.

Τα ίχνη αυτά εμπλουτισμού της έμπνευσης κάθε πιστού, μαζί με την ακαταπαύστως αναπεμπομένη προς τον Τριαδικό Θεό προσευχή των Αγίων, ως πρεσβεία υπέρ του σύμπαντος κόσμου και της σωτηρίας των ψυχών ημών, αποτελούν σημείο επαφής της Στρατευομένης και της Θριαμβεύουσας Εκκλησίας.

Είναι λοιπόν φανερό ότι, η Μητέρα Εκκλησία θα φιλοτεχνούσε την καλλίστη παιδαγωγικώς πράξη Της για να καθοδηγεί, εις τους αιώνας, και να ενισχύει τα παιδιά Της με τον θησαυρό της δράσης των Αγίων τους οποίους εξέθρεψε.

Έτσι η Εκκλησία μας όχι μόνον μορφοποιεί, περιβάλλει με μεγίστη αξία, και προβάλλει σε μας τον θησαυρό τον αποκαλυφθέντα στους Αγίους Πατέρας, αλλά και, αξιοποιώντας τον κύκλο του ενιαυτού, καθιέρωσε την τιμή στην μνήμη των Αγίων.

Γνωρίζοντας δηλαδή τις αδυναμίες του ανθρώπου, που πολλές φορές μεγεθύνονται από την κακή διαχείριση της καθημερινότητάς του, εντάσσει στην σύνθεση της απaráμιλλης παιδαγωγικής πράξης Της την προβολή περιοδικώς της δράσης και της βιοτής των Αγίων, ως συμπληρωματικής βακτηρίας του πιστού στον εν Χριστώ αγώνα του.

Η τιμή βέβαια, στην μνήμη ενός Αγίου, εμπεριέχει επίσης και το σπουδαίο στοιχείο της απόδοσης σεβασμού και ευγνωμοσύνης προς το ιερόν Πρόσωπόν του, αλλά και την ανθρώπινη ανάγκη έκφρασης όλων εκείνων των συναισθημάτων που κατακλύζουν την ψυχή μας, συνήθως, για τα προσφιλή μας πρόσωπα.

Ταυτόχρονα η απόδοση αυτής της τιμής, μας επιτρέπει να λάβουμε ενεργά μέρος στην επαφή Στρατευομένης και Θριαμβεύουσας Εκκλησίας, και έτσι να βιώσουμε στοιχεία της ενότητας της Εκκλησίας του Χριστού.

Επίσης, προ του μυστηρίου του βαπτίσματος, μέσω του οποίου ευλογείται, φωτίζεται και ανακαινίζεται ο άνθρωπος, η Εκκλησία μας, συνεχίζοντας να φιλοτεχνεί την καλλίστη παιδαγωγικώς πράξη Της, καθιέρωσε την ονοματοθεσία, ώστε μέσω ιεράς ακολουθίας να γίνει ονοματοδότηση του νέου πιστού με το όνομα ενός αγίου.

Ούτω, με την τιμητική πράξη απόδοσης στον νέο πιστό του ονόματος ενός αγίου, διαλαλεί και κηρύσσει την αναγνώριση, από την κοινότητα των χριστιανών, της αξίας του προσώπου.

Αφ'ετέρου δε, επειδή η τιμή αυτή προς τον νέον πιστό συναρθρώνεται με την προβολή ενός παιδαγωγικά πολύτιμου δρόμου, που είναι η εν Χριστώ δράση ενός συγκεκριμένου Αγίου, χαρίζεται στον πιστό ανεκτίμητη βακτηρία για την αγωνιστική πορεία του στην Αγία Εκκλησία.

Είναι πληθύς οι εκφάνσεις του ασκουμένου υπό της Αγίας Εκκλησίας μας παιδαγωγικού, προς τα τέκνα Της, έργου.

Γέμει δε η καρδιά μας της εν Χριστώ χαράς συνειδητοποιώντας ότι το της συμμελέτης της Αγίας Γραφής έργο σας, το έργο μας, είναι μία από αυτές τις ευλογημένες εκφάνσεις της ασκούμενης υπό της Αγίας Εκκλησίας παιδαγωγίας.

Στοχαζόμενος λοιπόν την αξία της αγίας δράσης που θα επιτελέσετε, εντός της αγκάλης της μητέρας Εκκλησίας, κατακλύζομαι από αντίστοιχους του θέματος βασικούς και θεμελιώδεις λογισμούς και συλλογισμούς. Αυτές τις σκέψεις, από ιερό ενθουσιασμό, ενθέρμως θα τις καταθέσω στην αγάπη σας αξιοποιώντας την λαμπρή ευκαιρία της συνάντησής μας. Γνωρίζω βέβαια ότι θα εκφράσω, μέσω

αυτών των σκέψεών μου, μία αλήθεια που η ορθόδοξη καρδιά σας όχι μόνον την έχει γευθεί, αλλά και ενεργεί εντός αυτής.

Προκειμένου λοιπόν, με την Θεϊαν στήριξη, να υπηρετήσω θετικά στην σημερινή συνάντησή μας την ανάπτυξη μιας εμπνευσμένης εν Χριστώ, και άρα αποτελεσματικής αναζήτησης, ώστε να προετοιμαστεί ένα γόνιμο έδαφος προσευχής στην ψυχή του καθενός, προς συγκρότηση της προσωπικής μας ευλογημένης δράσης στους ενοριακούς κύκλους συμμελέτης της Αγίας Γραφής, καταθέτω συμπληρωματικά τις ακόλουθες σύντομες σκέψεις.

1) Ο Άγιος Τριαδικός Θεός, κατά την διδασκαλία της Ορθοδόξου Πίστεώς μας, αποκαλύπτεται, φανερώνεται αδιαλείπτως στο ανθρώπινο γένος, και το καθοδηγεί, ώστε εντός της Θείας Χάριτος και Προνοίας, εν απείρω σοφία, να συντίθεται συνεχώς εις τους αιώνας το Θεϊόν παιδαγωγικό προς τον άνθρωπο έργο.

Ως Θεϊά ευεργεσία εν τη Θεία Δημιουργία, η Θεϊά αποκάλυψη χαρίζεται πλουσιοπάροχα στους Αγίους Πατέρας της Εκκλησίας μας, για να αποτελέσει το έπαθλο-κατάκτηση του υψηλόβαθμου εν Χριστώ αγώνα αυτών. Για να αποτελέσει το ευλογημένο δώρο πνευματικής και ψυχικής ανακαίνισης των Αγίων, που θα τους οδηγήσει προς νέες κατακτήσεις υψηλών βαθμίδων βιωματικής προσέγγισης της μοναδικής Αληθείας. Ταυτόχρονα ευεργετούμεθα και όλοι οι πιστοί, καθόσον η ψυχική ανάταση και ανακαίνιση των Αγίων διοχετευόμενη και χαρακτηρίζουσα την αγία δράση τους γίνεται αιτία γονιμοποίησης της δικής μας εν Χριστώ έμπνευσης. Επίσης η ευεργεσία αυτή μεγιστοποιείται, διότι η Θεϊά προς τους Αγίους αποκάλυψη θησαυρίζεται στους κόλπους της Αγίας Εκκλησίας έτοιμη να εκταμιευθεί από τον εκζητούντα πιστό.

Η Μητέρα Εκκλησία δε φιλοτεχνώντας με πολλή μεγάλη προσοχή το σπουδαίο παιδαγωγικό Της έργο, συγκροτεί και παρουσιάζει σε μας, τα τέκνα Της, τον ανυπέβλητο αυτόν θησαυρό, που είναι η Αγία Γραφή πρωτίστως, η Ιερά Παράδοση, αλλά και όλα τα επιλεγμένα μητρικώς και επιλεγόμενα, τα επίσημα δηλαδή, κατακυρωμένα και παραδεδεγμένα Πατερικά κείμενα. .

2) Συνεπώς ο στοχασμός και η ψυχική ανάταση του πιστού, που σκύβει και πρέπει να σκύβει, ως η έλαφος επί τας πηγάς των υδάτων, στο κείμενο της Αγίας Γραφής, είναι προφανές ότι αρδεύεται και ισχυροποιείται από την ενότητα της Ιεράς Παράδοσης, των Πατερικών κειμένων και εκ της ευεργετικής δράσεως των αναδειχθέντων στους κόλπους της Αγίας Εκκλησίας, ανά τους αιώνας, παιδαγωγικών όπλων.

3) Για κάθε ευλογημένο τέκνο της Αγίας Εκκλησίας

- Η δυνατότητα αυτού να ενεργεί νοητικά, έτσι ώστε να υπερβαίνει τον επηρεασμό που επιβάλλουν στην σκέψη η συνήθεια, η τυπολατρία, το υλικώς συμφέρον, και ο εγωισμός, δηλαδή να υπερβαίνει όσα συντελούν στο φραγμένο του στοχασμού,
- Η ένταση της αγωνιστικής εν Χριστώ διάθεσης και δράσης αυτού
- Η δύναμη και το ένθερμο της πίστης του
- Ο βαθμός του θείου έρωτα που έχει φουντώσει μέσα του για την αναζήτηση της Αλήθειας
- Η προαγωγή του κατά την μαθητεία του στην διδασκαλία και στην συστηματική αγωγή της Εκκλησίας

δ) κτίζεται μια εξαιρετική ατμόσφαιρα δημιουργικής συνεργασίας, που ανάγει την συνάθροιση των πιστών σε ευλογημένο εργαστήριο εν Χριστώ αδελφών, οι οποίοι βιώνουν το θείον δώρημα του να μπορούν να σμιλεύουν την ανακαίνισή τους και να γεωργούν υψηλόβαθμη την ευφροσύνη τους. Η βιούμενη αυτή πλημμυρίδα αγαλλιάσεως, αφ' ενός αναπέμπεται ευγνωμόνως, προς τον ουράνιο Πατέρα, ως προσευχή ευχαριστήριος, και αφ' ετέρου έχει εξωλεκτική διέξοδο στα ακτινοβολούντα βλέμματα. Οπότε η ακτινοβολούμενη άρρητος αγαλλίαση, ως φορέας μηνύματος εν Χριστώ με ευκολία αποκωδικοποιήσεως, έρχεται ως συμπληρωματικό, αλλά πάντως καταλυτικό, στοιχείο να υπηρετήσει την αλληλοενίσχυση συμπροσευχομένων αδελφών.

Οπότε γίνεται προφανές ότι η αναγωγή του διαλόγου μας, κατά την διδακτική πράξη της συμμελέτης της Αγίας Γραφής, στο επίπεδο ενός ευλογημένου διαλόγου, μας χαρίζει την δυνατότητα να βιώσουμε εξαιρετικά στοιχεία καθαρότητας και ανάτασης ψυχής και νου, προκειμένου να προσεγγίσουμε επιτυχώς τα θεία μηνύματα που ακτινοβολούνται από το θεόπνευστο κείμενο, και να γνωρίσουμε ακόμη καλύτερα τον Χριστό και τον άνθρωπο.